Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

VIEȚILE SFINȚILOR

PE

LUNA NOIEMBRIE

RETIPĂRITE ȘI ADĂUGITE
CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA A III-A

EDITURA MĂNĂSTIREA SIHĂSTRIA – 2006

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

Introducere, Arhimandrit Ioanichie Bălan.....5

Ziua întâi
Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian.....7
Sfântul Mucenic Ermininghеld 10
Sfintele Muceniţe Chiriena şi Iuliana.....12

Ziua a doua
Sfinţii Mucenici Achindin, Pigasie, Anempodist,
Elpidifor, Aftonie şi cei împreună cu dânşii 13

Ziua a treia
Sfinţii Mucenici Achepsima Episcopul, Iosif şi Aitala 22
Înnoirea bisericii din Lida, a Sfântului Gheorghe.....33
Minunea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe.....35

Ziua a patra
Cuviosul Ioanichie cel Mare 39
Sfinţii Mucenici Nicandru, Episcopul Mirelor,
şi Ermeu preotul 55

Ziua a cincea
Sfinţii Mucenici Galaction şi Epistimia 56
Sfântul Iona, Arhiepiscopul Novgorodului 66

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ziua a şasea
Sfântul Pavel Mărturisitorul 69
Cuviosul Varlaam, făcătorul de minuni din Hutin 76
Cuviosul Luca 80
Minunea din zilele lui Leon cel Mare 81

Ziua a şaptea
Sfântul Mucenic Ieron şi cei împreună cu dânsul 82
Cuviosul Lazăr din Muntele Galisiului 87

Ziua a opta
Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil 106

Ziua a noua
Sfinţii Mucenici Claudiu, Castor,
Sempronian, Nicostrat şi Simpliciu 112
Sfinţii Mucenici Onisifor şi Porfirie 112
Cuvioasa Maică Matrona 113
Cuvioasa Teoctista din Lesbos 126
Sfântul Simeon Metafrast 132
Sfântul Ierarh Nectarie de Eghina 132

Ziua a zecea
Sfinţii Apostoli Olimp, Rodion, Sosipatru,
Erast, Cuart şi Tertie 137
Sfântul Mucenic Orest 137

Ziua a unsprezecea
Sfântul Mare Mucenic Mina 142
Din minunile Sfântului Marelui Mucenic Mina 146
Sfinţii Mucenici Victor şi Ştefanida 150
Sfântul Mucenic Vichentie diaconul 154
Cuviosul Teodor Studitul 158
Sfântul Mucenic Ştefan Decianski 181

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ziua a douăsprezecea
Sfântul Ierarh Ioan cel Milostiv, Patriarhul Alexandriei 182
Cuviosul Nil Pustnicul 198
Sfântul Ierarh Martin, Episcopul Galiei 199
Cuviosul Nil, izvorâtorul de mir 209

Ziua a treisprezecea
Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur, Patriarhul Constantinopolului 210

Ziua a paisprezecea
Sfântul Apostol Filip 254
Sfântul Ierarh Grigorie Palama 263
Binecredinciosul Împărat Iustinian şi soţia sa, Teodora ... 278

Ziua a cincisprezecea
Sfinţii Mucenici Gurie, Samona şi Aviv 279
Sfântul Preacuviosul Paisie de la Neamţ 294

Ziua a şaisprezecea
Sfântul Apostol şi Evanghelist Matei 325

Ziua a şaptesprezecea
Sfântul Ierarh Grigorie, Episcopul Neocezareei 330
Cuviosul Nicon de Radonej 340

Ziua a optsprezecea
Sfântul Mucenic Platon 342
Sfântul Mucenic Roman şi copilul Varula 348

Ziua a nouăsprezecea
Sfântul Prooroc Avdie 351
Sfântul Mucenic Varlaam Bătrânul 352
Cuvioşii Varlaam şi Ioasaf din India 353
Cuviosul Varlaam, egumenul Pecerscăi 382

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ziua a douăzecea
Sfântul Ierarh Proclu,
Patriarhul Constantinopolului 386
Cuviosul Grigorie Decapolitul, ale cărui moaşte
se află la Sfânta Mănăstire Bistriţa-Vâlcea 389
Sfântul Mucenic Dasie 416
Sfinţii Mucenici Evstatie, Tespesie şi Anatolie 417

Ziua a douăzeci şi una
Intrarea Maicii Domnului în Biserică 424

Ziua a douăzeci şi doua
Sfinţii Apostoli Filimon, Arhip şi Apfia 433
Sfânta Muceniţă Cecilia şi cei împreună cu dânsa,
Sfinţii Mucenici Valerian, Tivurtie şi Maxim 433

Ziua a douăzeci şi treia
Sfântul Ierarh Amfilohie, Episcopul Iconiei 442
Sfântul Grigorie, Episcopul Acragandiei 444
Sfântul Alexandru Nevski 467
Sfântul Antonie de la Iezeru-Vâlcea 468

Ziua a douăzeci şi patra
Sfântul Mucenic Clement, Papă al Romei 470
Sfântul Mucenic Petru,
Arhiepiscopul Alexandriei 481

Ziua a douăzeci şi cincea
Sfânta Mare Muceniţă Ecaterina 489
Sfântul Mare Mucenic Mercurie 503

Ziua a douăzeci şi şasea
Cuviosul Alipie Stâlpnicul 510
Cuviosul Stelian Paflagonul 516

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ziua a douăzeci şi şaptea
Sfântul Mare Mucenic Iacob Persul 517
Cuviosul Grigorie Sinaitul 525

Ziua a douăzeci şi opta
Cuviosul Părinte şi Mărturisitor Ştefan cel Nou..... 561

Ziua a douăzeci şi noua
Sfântul Mucenic Paramon
şi cei împreună cu dânsul..... 615
Cuviosul Acachie Ascultătorul 616
Sfântul Mucenic Filumen..... 618
Cuviosul Pitirun..... 618

Ziua a treizecea
Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat 619
Sfântul Frumenţiu, episcopul Indiei (Abisiniei) 642

Pentru comenzi:
Editura Mănăstirea Sihăstria
Com. Vânători, jud. Neamţ, Cod 617500
Tel./fax. 0233.251894

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

LUNA NOIEMBRIE
ZIUA ÎNTÂI

SFINŢII DOCTORI FĂRĂ DE ARGINŢI ŞI FĂCĂTORI DE MINUNI, COSMA ŞI DAMIAN

Sfinţii Cosma şi Damian erau fraţi după trup, de neam din Asia, având tată păgân, iar mamă creştină, pe nume Teodotia, care, după moartea bărbatului ei, trăind în văduvie şi având vreme liberă şi fără împiedicare, a slujit cu sârguinţă lui Hristos, îndreptându-şi toată viaţa ca să placă lui Dumnezeu. Ea s-a făcut ca văduva aceea pe care o laudă apostolul zicând: *văduva cea adevărată şi rămasă singură nădăjduieşte spre Dumnezeu şi petrece în rugăciuni şi în cereri ziua şi noaptea*.

Deci, precum vieţuia Teodotia, cu plăcere de Dumnezeu, aşa îi învăţa şi pe iubiţii săi fii, Cosma şi Damian, căci i-a hrănit cu bună învăţătură, în credinţa creştinească şi cu dulceaţa dumnezeieştii Scripturi, povăţuindu-i spre toată fapta bună. Iar ei, venind în vârstă desăvârşită, petrecând în legea Domnului şi deprinzându-se în viaţa cea fără de prihană, s-au făcut ca doi luminători, strălucind pe pământ cu faptele cele bune. Pentru aceasta au şi luat de la Dumnezeu darul tămăduirii, dând sănătate sufletelor şi trupurilor, vindecând tot felul de boli, tămăduind toate neputinţele şi izgonind duhurile cele viclene.

Şi ajutau nu numai oamenilor, ci şi dobitoacelor, şi nimic nu primeau de la nimeni pentru aceasta, căci toate acestea nu le făceau pentru avere, ca să se îmbogăţească cu aur şi cu argint, ci pentru Dumnezeu, ca să arate către El dragostea lor, prin dragostea cea către aproapele. Încă nici nu căutau slava lor prin aceste tămăduiri, ci slava lui Dumnezeu de la oameni; şi tămăduiau neputinţele pentru slava numelui Domnului lor, Care le-a dăruit o putere de a tămădui ca aceea.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Şi nu atât cu buruieni, pe cât cu numele Domnului izbăveau de boli în dar, fără de plată şi fără de răsplătire, împlinind porunca Celui ce a zis: *În dar aţi luat, în dar să daţi*. Pentru aceea au şi fost numiţi de cei credincioşi doctori fără de plată sau fără de arginţi. Astfel, petrecându-şi viaţa lor cu bună credinţă, în pace s-au săvârşit. Şi nu numai în viaţa lor, ci şi după moarte s-au preamărit prin felurite minuni, pentru care se cinstesc de Biserică cu pomenirea cea de peste an, ca nişte calzi folositori şi doctori buni ai sufletelor şi trupurilor noastre.

Iar despre viaţa lor cea cu necâştigare şi despre tămăduirea cea fără de plată, este o astfel de povestire: O femeie oarecare, cu numele Paladia, zăcând pe patul durerii de mulţi ani şi neavând nici un ajutor de la doctori, a auzit de aceşti sfinţi că tămăduiesc toate bolile, şi a trimis la dânşii cu rugăminte ca să vină la ea, căci era aproape de moarte. Iar sfinţii, ascultând rugămintea, au mers în casa ei şi îndată femeia, după credinţa sa, a dobândit tămăduire prin venirea la dânsa a sfinţilor doctori şi s-a făcut sănătoasă, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce a dăruit robilor Săi un dar al tămăduirii ca acesta. Şi fiind mulţumită de acea milă a doctorilor săi, a vrut să-i răsplătească cu daruri. Dar aceştia n-au vrut să ia, că niciodată nu luaseră nimic de la nimeni, fiindcă nu vindeau darul pe care îl aveau de la Dumnezeu. Deci femeia a cugetat ca măcar pe unul dintr-înşii să-l silească prin rugăminte să primească de la dânsa cât de puţină răsplată; şi, luând trei ouă, a venit în taină la Sfântul Damian, rugându-l să ia de la dânsa acele ouă în numele Sfintei Treimi. Iar Damian, auzind de numele lui Dumnezeu în Treime, a luat de la femeie acel mic dar, pentru jurământul ei cel mare, prin care l-a jurat pe el. Dar Sfântul Cosma, înştiinţându-se de aceasta după aceea, s-a mâhnit foarte mult.

Apoi, sosind mutarea din viaţă a Sfântului Cosma, acesta a poruncit, aproape de ieşirea sufletului din trup, să nu fie pus Damian lângă dânsul, când se va sfârşi, pentru că a călcat porunca Domnului şi a luat plată de la femeie pentru tămăduire. Deci, Sfântul Cosma odihnindu-se în Domnul, după câtăva vreme a venit şi ceasul sfârşitului lui Damian şi s-a mutat din viaţa aceasta vremelnică la cea veşnică. Iar oamenii chibzuiau unde să-l îngroape, căci ştiau porunca Sfântului Cosma şi nu îndrăzneau să pună pe Damian lângă fratele său. Şi fiind ei în nepricepere, a alergat îndată acolo o cămilă, care fusese mai înainte îndrăcită şi pe care o tămăduiseră sfinţii. Aceea a grăit cu glas omenesc că fără îndoială să-l pună pe Damian aproape de Cosma, de vreme ce nu pentru plată a luat de la femeie acele trei ouă, ci pentru numele lui Dumnezeu. Şi aşa cinstitele lor moaşte au fost puse împreună, la locul numit Firaman.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Odinioară, un bărbat oarecare din acele locuri, în vremea secerişului, a ieşit să-şi secere holda şi, slăbit de arşiţa soarelui, a mers sub un stejar să se odihnească şi, culcându-se, a adormit greu. Şi fiindu-i gura lui deschisă, venind un şarpe, i-a intrat în gură şi i s-a sălăşluit în pântece. Apoi, deşteptându-se omul, nu ştia ce i se întâmplase şi, mergând în ţarină, a secerat până seara, apoi a venit la casa sa şi după cină s-a culcat pe pat. Şi odihnindu-se el, şarpele a început a muşca cele dinăuntrul lui. Iar el striga de durere şi, deşteptându-se toţi şi alergând la dânsul, îl pipăiau şi nu pricepeau de unde vine acea durere. Iar el a strigat cu glas mare, zicând: „Sfinţilor doctori Cosma şi Damian, ajutaţi-mă!" Şi îndată au sosit sfinţii şi l-au adormit foarte tare, ca şarpele să iasă pe aceeaşi cale pe unde a intrat. Şi dormind omul iarăşi cu gura deschisă, puterea lui Dumnezeu, prin rugăciunile Sfinţilor Cosma şi Damian, a scos şarpele din om şi, ieşind acesta din gura lui, toţi cei care se aflau acolo s-au înspăimântat de acea minune înfricoşătoare. Apoi, ieşind şarpele, îndată s-a deşteptat omul acela şi s-a făcut sănătos desăvârşit, cu ajutorul sfinţilor celor fără de arginţi.

În acelaşi loc era un alt bărbat, pe nume Malh, ce locuia aproape de biserica Sfinţilor doctori Cosma şi Damian, care era în Firaman. Acesta vrând să plece la drum lung, a dus-o pe femeia sa la biserică şi i-a zis: „Iată, eu mă duc departe, iar pe tine te las în seama Sfinţilor Cosma şi Damian, spre pază. Deci tu şezi în casa ta, până când îţi voi trimite semn de la mine, pe care îl vei cunoaşte că este al meu şi, când va voi Dumnezeu, îţi voi trimite semnul acela şi te voi lua la mine". Astfel Malh, încredinţând sfinţilor pe femeia sa, a plecat la drum.

Iar trecând câteva zile, diavolul a luat chipul unui om cunoscut şi, venind la femeia lui Malh, i-a arătat un semn ca acela despre care zisese bărbatul ei. Deci arătându-i semnul, îi poruncea să meargă după dânsul la bărbatul ei, zicând: „Pe mine m-a trimis bărbatul tău ca să te duc la dânsul". Iar femeia a zis: „Semnul acesta îl cunosc, dar nu voi merge, că sunt încredinţată în seama Sfinţilor fără de arginţi Cosma şi Damian; iar dacă voieşti să merg cu tine la bărbatul meu, vino împreună cu mine în biserica sfinţilor şi jură-te mie, înaintea altarului, că nu-mi vei face nici un rău pe drum". Iar diavolul a făgăduit aşa şi, mergând cu dânsa în biserică, înaintea altarului, s-a jurat, zicând: „Aşa mă jur pe puterea lui Cosma şi Damian, că nu-ţi voi face nici un rău pe drum, ci te voi duce la bărbatul tău".

Iar femeia, auzind jurământul, a crezut diavolului celui mincinos, care se arătase în chip de om cunoscut şi a pornit cu dânsul la drum. Iar înşelătorul, luând-o pe ea, a dus-o în loc pustiu şi neumblat, voind să-i facă rău şi s-o omoare. Dar ea, văzându-se în cea mai de pe urmă

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

nevoie, şi-a ridicat ochii la cer şi a strigat din inimă către Dumnezeu, zicând: „Dumnezeule, ajută-mi cu rugăciunile Sfinţilor Cosma şi Damian şi grăbeşte de mă izbăveşte din mâinile acestui ucigaş”. Şi îndată s-au arătat grabnicii ajutători, Sfinţii cei fără de arginţi Cosma şi Damian, strigând asupra diavolului. Iar el, văzându-i pe dânşii, a lăsat femeia şi a fugit şi, alergând la un mal înalt, a căzut în prăpastie şi s-a stins.

Iar sfinţii, luând pe femeie, au dus-o la casa ei. Şi a zis femeia, închinându-se lor: „Mulţumesc vouă, stăpânii mei, că m-aţi izbăvit de groaznica pierzare; deci, rogu-vă, spuneţi-mi cine sunteţi, ca să ştiu cui să dau mulţumire până la sfârşitul vieţii mele”. Iar ei au zis către dânsa: „Noi suntem Cosma şi Damian, robii lui Hristos, cărora te-a încredinţat bărbatul tău când a plecat la drum; şi pentru aceea ne-am sârguit a grăbi spre ajutorul tău şi te-am izbăvit pe tine de diavol, cu darul lui Dumnezeu”. Atunci femeia, auzind aceasta, a căzut la pământ de frică şi de bucurie, iar ei s-au făcut nevăzuţi. Şi striga femeia, lăudând şi mulţumind lui Dumnezeu şi slugilor lui, Sfinţilor Cosma şi Damian. Şi, alergând la biserică, a căzut cu lacrimi înaintea icoanei sfinţilor, spunând tuturor ceea ce se făcuse, cum şi-a făcut Domnul milă de dânsa, cu rugăciunile plăcuţilor Săi. Deci grăia în rugăciune cuvintele acestea: „Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, al lui Isaac, al lui Iacov şi al seminţiei lor celei drepte, Care ai stins cuptorul cel cu foc celor trei tineri şi Care ai ajutat roabei tale Tecla în privelişte, Îţi mulţumesc că şi pe mine, păcătoasa, m-ai izbăvit de laţurile diavolului, prin plăcuţii Tăi, Cosma şi Damian. Mă închin Ţie, Care faci minuni mari şi preaslăvite şi Te slăvesc pe Tine, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, în veci. Amin”.

TOT ÎN ACEASTĂ ZI, SFÂNTUL MUCENIC ERMININGHELD, FIUL ÎMPĂRATULUI GOŢILOR[1]

Ermininghеld, fiul împăratului goţilor, Luvighild, a fost întors de la eresul arienesc la dreapta credinţă de către Leandru, episcopul Ispalitaniei, pentru care s-a mâhnit Luvighild, fiind arian, pentru că fiul său a părăsit credinţa ariană. Şi se sârguia a-l întoarce de la dreapta credinţă iarăşi la eres. Deci îl momea pe el cu cuvinte de

[1] Scrisă de Sfântul Grigorie Dialogul.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

iubire, ca un părinte, rugându-l şi sfătuindu-l să lase sobornicească credinţă şi să creadă la fel cu dânşii, ca şi mai înainte. Însă, dacă l-a văzut neînduplecat, îl înfricoşa cu ameninţări şi îl înspăimânta cu tot felul de chinuri şi răni. Iar el, petrecând ca un stâlp neclintit în credinţă, nu lua în seamă momirile şi înfricoşările părinteşti.

Deci, mâniindu-se tatăl său foarte tare, mai întâi l-a depărtat pe fiul său de la scaunul împărătesc şi de la împărăţie şi l-a lipsit de toată averea şi moştenirea. După aceea, văzându-l neschimbat cu mintea, i-a ferecat grumajii, mâinile şi picioarele cu obezi de fier şi l-a aruncat într-o temniţă întunecoasă şi strâmtă. Iar fericitul Ermininghеld, deşi era tânăr cu anii, era însă bătrân cu înţelepciunea, dispreţuind împărăţia pământească şi căutând cu toată dorinţa pe cea cerească. Deci, zăcând în temniţă legat, se ruga către Atotputernicul Dumnezeu să-l întărească în acea pătimire.

Şi sosind praznicul cel mare al Sfintelor Paşti, Luvighild împăratul, chemând pe un episcop dintre cei de credinţa sa cea rătăcită, l-a trimis noaptea la fiul său în temniţă, ca Ermininghеld să primească eretica împărtăşire ariană din mâna episcopului aceluia şi, dacă se va împărtăşi cu aceasta, să fie întors iarăşi în cea dintâi dragoste părintească şi în cinstea cea de mai înainte. Iar sfântul răbdător de chinuri, îngreţoşându-se de episcopul arian şi mustrând aspru credinţa lui cea rea, l-a izgonit de la sine, neprimind împărtăşirea cea eretică. Şi a fost împărtăşit de un preot dreptcredincios, pe care Sfântul Leandru, episcopul, l-a trimis la dânsul în taină cu preacinstitele şi de viaţă făcătoarele Taine ale Trupului şi Sângelui lui Hristos.

Iar episcopul arian întorcându-se ruşinat la împărat, i-a spus toate cele ce a auzit de la fiul său. Atunci împăratul, umplându-se de negrăită mânie şi scrâşnind din dinţi, îndată a trimis din sfetnicii săi, poruncindu-le să ucidă în temniţă pe fiul său, Ermininghеld. Deci, mergând aceia, i-au tăiat cinstitul lui cap cu securea şi au fost auzite deasupra sfântului său trup cântări dulci ale sfinţilor îngeri, şi se vedeau noaptea arzând făclii. Acest lucru văzându-l credincioşii, se bucurau şi mulţumeau lui Dumnezeu, Care a preamărit cu acest fel de minuni pe sfântul şi dreptcredinciosul Său rob, după sfârşitul ce a avut prin pătimire; iar cei răucredincioşi se ruşinau şi se înfricoşau.

Apoi, tatăl cel ucigaş de fiu, căindu-se de nevinovata ucidere pe care o făcuse, de mâhnire a căzut în boală; şi voia să se lepede de arieni şi să primească credinţa cea dreaptă, dar se temea de neamul lui cel răucredincios şi nu s-a învrednicit a fi rânduit cu cei drept-credincioşi. Iar apropiindu-se sfârşitul lui, a chemat la sine cu cinste pe fericitul episcop Leandru, pe care mai înainte foarte mult îl ura şi-l

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

prigonea, şi l-a rugat să-l povăţuiască la dreapta credinţă pe Rehader, fiul său cel mai tânăr, pe care îl făcuse moştenitor împărăţiei sale, şi să-l lumineze cu învăţătura sa cea de Dumnezeu insuflată, precum făcuse şi cu Ermininghеld.

Şi murind Luvighild împăratul, a venit la împărăţie Rehader, care îndată a primit dreapta credinţă, prin povăţuirea Sfântului Leandru episcopul, apoi tot poporul goţilor, care era înveninat cu eresul lui Arie, l-a adus la buna credinţă. Iar trupul Sfântului Ermininghеld, fratele său cel mai mare, l-a cinstit cu cinstea ce se cuvenea unui mucenic al lui Hristos, împlinindu-se astfel cuvântul Evangheliei, care zice: *Dacă grăuntele de grâu, căzând pe pământ, nu va muri, apoi singur rămâne; iar de va muri, multă roadă va da*. Aşa şi răbdătorul de chinuri al lui Hristos, ca un grăunte de grâu, singur în pământul goţilor a murit pentru Hristos şi a făcut rod al credinţei celei drepte pentru tot poporul pământului aceluia. Căci toţi au început cu dreaptă credinţă a crede în Hristos Dumnezeu, Cel de o fiinţă şi de o cinste cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, a Cărui slavă este în veci. Amin.

TOT ÎN ACEASTĂ ZI, SFINTELE MUCENIŢE CHIRIENA ŞI IULIANA

Chiriena era din cetatea Tars a eparhiei Ciliciei, iar Iuliana, din cetatea Rosana. Pe acestea prinzându-le Marcian ighemonul, în vremea împărăţiei lui Maximian, le silea să se lepede de Hristos, dar ele nu s-au supus. Atunci a poruncit ca să i se tundă părul şi sprâncenele Chirienei şi s-o poarte goală prin toată cetatea Tarsului, spre râs şi batjocură. Apoi, ducând-o împreună cu Iuliana în cetatea Rosanei, le-a dat focului; şi aşa s-au săvârşit.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

LUNA NOIEMBRIE

ZIUA A DOUA

PĂTIMIREA SFINŢILOR MUCENICI ACHINDIN, PIGASIE, ANEMPODIST, ELPIDIFOR, AFTONIE ŞI A CELOR ÎMPREUNĂ CU DÂNŞII

Savorie, împăratul Persiei, fiind întunecat cu îndrăcirea de idoli şi plin de toată fărădelegea, a ridicat prigoană mare asupra creştinilor în pământul său. În acea vreme, printre slugile care slujeau în curţile lui erau şi trei creştini în taină: Achindin, Pigasie şi Anempodist, care, slujind într-ascuns lui Hristos, pe mulţi îi aduceau cu învăţăturile lor la aceeaşi dreaptă credinţă. Pe aceştia trei i-au clevetit unii la împărat, cum că nu numai ei înşişi cred în Cel răstignit, ci şi pe alţii îi vatămă cu aceeaşi credinţă ca şi cu o otravă. Iar împăratul a zis cu mânie către clevetitori: „Pentru ce voi, ştiindu-i pe unii ca aceştia de demult, nu mi i-aţi arătat, nici nu i-aţi adus la mine?" Ei au răspuns: „De vei porunci, stăpânitorule împărate, în acest ceas îi vom aduce înaintea ta".

Deci, îndată poruncind împăratul, trimişii s-au dus să-i prindă. Şi venind la casa unde petreceau sfinţii, au găsit uşile încuiate, căci credincioşii robi ai Domnului stăteau la rugăciune şi nu voiau să deschidă oamenilor, îndeletnicindu-se în vremea aceea cu vorbirea către Dumnezeu. Dar oamenii aceia stricând uşile, i-au prins şi, legându-i, i-au dus înaintea împăratului. Iar împăratul, căutând spre dânşii, a început a-i întreba cu blândeţe, zicând: „De unde sunteţi, fiii mei?" Iar sfinţii au răspuns: „De patria noastră întrebi, împărate? Patria noastră şi viaţa noastră este Preasfânta Treime, Cea de o fiinţă şi nedespărţită – Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, Unul Dumnezeu".

Împăratul a zis: „Foarte îndrăzneţi sunteţi; şi chiar cutezaţi a mărturisi înaintea mea alt Dumnezeu, pentru că încă nu ştiţi care sunt rănile şi feluritele chinuri". Sfinţii au răspuns: „Suntem îndrăzneţi